

Jak si můžeme povšimnout na množství uvedených soudních případů, v hodnocení afirmativních akcí žádný jednotný přístup neexistuje a ani existovat nebude. Rozhodnutí soudů vždy odrážejí různou historickou zkušenost, přítomnost i specifika jednotlivých zemí, které se pro tento specifický způsob nápravy rozhodnou. Většinou se soudy přiklání k několika základním pravidlům. Především se ve svých posledních rozhodnutích snaží držet principu, že opatření má být adekvátní svým cílům. Mezi další pravidla pak patří, že opatření by mělo být modifikovatelné a zahrnovat jak kontrolu, tak i průběžné zajišťování proporcionality (např. způsobem monitoringu a možnosti každoročních úprav). V Evropě, kde existuje silná politická a sociální podpora ženské rovnosti, dospěl přesto ESO k různým závěrům při zkoumání zákonných pokusů změnit dominantní postavení mužů v oblastech, ve kterých jsou výrazně nadreprezentováni. Poslední případy spolu s politickým závazkem, týkajícím se afirmativních akcí, nyní zopakovaným v čl. 141 Amsterodamské smlouvy ukazují, že jsou tyto akce stále nahlíženy jako veskrze funkční a účinný prostředek, kterým lze docílit větší a spravedlivější diverzifikace například na pracovním trhu.